

РЕШЕНИЕ

№ 1864
София, 11.02.2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на петнадесети януари две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от съдията

Николина Аврамова
Лилия Маринова
ИЛИАНА СЛАВОВСКА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 14317/2012.

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Началника на регионален инспекторат по образованието (РИО) - Хасково, подадена чрез процесуален представител срещу решение № 189 от 17.10.2012 г., постановено по адм.дело № 215/2012 г. от Административен съд - Хасково, с което е отменено негово решение № 3/09.07.2012 г. Счита, че решението е недопустимо, като постановено по жалба на лице, което няма правен интерес от оспорването на отменения от съда акт. Алтернативно излага твърдения за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост и моли съда да го отмени. Ответницата, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба, която счита за неоснователна и моли съда да остави в сила обжалваното решение. Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за основателност на жалбата, в частта ѝ в която се твърди, че решението на първоинстанционния съд е недопустимо. Алтернативно, а в случай, че съдът приеме, че в тази част касационната жалба е неоснователна, дава заключение за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд – Пето отделение при извършената служебно проверка на атакуваното решение по реда на чл.218 ал.2 АПК и предвид наведените касационни основания приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирана страна в срока по чл.211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателно, поради следните съображения:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по жалба на Лиляна Вълчева от гр.Стара Загора против решение за отказа на Началника на РИО Хасково да ѝ предостави обществена информация, обективизирано в писмо с изх. № 1076/21.06-2012 г., което видно от представеното копие от извлечение от входящия регистър на РИО Хасково е подадена на 19.07.2012 г. С посоченото писмо Вълчева е уведомена, че постъпилото от нея искане на 08.06.2012 г. няма характера на искане за достъп до обществена информация, тъй като не съдържа описание на исканата такава, а само претенция за предоставяне на документи. На 10.08.2012 г. в изпълнение на дадените указания на съда с определение от 06.08.2012 г. за представяне на административната преписка в цялост РИО Хасково е представило и решение № 3/09.07.2012 г. на

Началника на РИО Хасково, с което е отказано предоставянето на исканата от Вълчева обществена информация

С последното на Вълчева е отказана исканата информация поради това, че исканата от нея форма на предоставяне „по електронен път” не била предвидена сред изчерпателно изброените форми в чл. 26, ал.1 ЗДОИ.

С молба от 28.08.2012 г. Вълчева уточнила, че оспорва именно решение № 3/09.07.2012 г. на Началника на РИО –Хасково.

С обжалваното решение АС-Хасково е отменил именно това решение и е върнал преписката на ответника за ново произнасяне, като е дал указания органът да приложи относимите норми на ЗДОИ.

Решението е правилно.

Неоснователен е наведеният довод в касационната жалба, че в случая първоинстанционният съд се е произнесъл по недопустима жалба.

В случая Вълчева е подала заявление за предоставяне на информация по ЗДОИ на 08.06.2012 г., при което органът е следвало да постанови акт в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ до 22.06.2012 г. във формата определена в ал. 2 на цитирания законов текст.

В случая, с писмо от 21.06.2012 г., което Вълчева е посочила като обжалван акт ответникът е уведомил заявителята, че в искането не се съдържа описание на исканата информация – т.е. същото не е в изискуемата от закона форма, но в нарушение на разпоредбата на чл. 29, ал.1 ЗДОИ не е определил срок за отстраняване на нередовности на заявлението.

Ето защо настоящият състав намира, че Вълчева е подала в срок жалба срещу мълчалив отказ на Началника на РИО - Хасково да ѝ предостави исканата информация, като жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.2 АПК, тъй като обжалваното от нея писмо има съдържание на уведомление за констатирани нередовности на заявлението ѝ.

При постъпване на съда на комплектуваната преписка по заявлението на Вълчева е констатирал, че има постановен изричен отказ от стана на административния орган – във формата предвидена по чл. 28, ал.2 ЗДОИ, при което в изпълнение на указанията му Вълчева е уточнила, че оспорва изричния отказ да ѝ бъде предоставена исканата информация. Този отказ е съобщен на жалбоподателката, видно от приложеното копие от обратна разписка на 26.07.2012 г. – т.е. в хода на вече образуваното на 25.07.2012 г. съдебно производство образувано по жалбата ѝ.

Неоснователен е и наведеният довод, че за Вълчева не е налице правен интерес от оспорването на отказа да се предостави исканата от нея информация, тъй като същата ѝ е била предоставена. В случая исканата от Вълчева информация е конкретизирана като искане да ѝ бъдат предоставени постановените по нейни жалба с вх. № ГП-02/09.02.2012 г. и сигнали с № № ГП—03/13.03.2012 г. и 94ЛЛ-69/26.04.2012 заповеди, писма, протоколи и др.От това следва, че жалбоподателката желае да получи копие от постановени актове и съставените документи от администрацията на РИО Хасково по повод на нейните жалба и сигнали. Получените от нея писма с посочените по –горе номера от 08.03.2012 г., 12.04.2012 и от 31.05.2012 г. не са идентични с исканата от нея информация, тъй като не се предоставя исканата от нея информация. В случая исканата от нея информация е с характер на официална и служебна, тъй като се искат постановени началника на РИО Хасково актове, както и събраната в хода на административните производство, образувани по жалбата и двата сигнала на Вълчева служебна информация.

Предвид така установените факти, настоящият състав намира, че правилно Административен съд Хасково е приел, жалбата на Вълчева за разглеждане като допустима, а постановеното решение, предмет на касационна проверка в настоящото производство е валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд, след извършена служебна проверка намерил, че

оспореният пред него административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. В случая неправилно административният орган е приел, че исканата от Вълчева форма не попада в изброените в разпоредбата на чл. 26, ал.1 ЗДОИ форми, тъй като в същата е предвидена форма за предоставяне на информацията на технически носител. В тези случаи, съгласно ал. 3 на чл. 26 ЗДОИ е предвидено, че когато заявителят е избрал исканата информация да му бъде предоставено във формата по чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ се определят техническите параметри за запис на информацията. Правилно първоинстанционният съд е приел, че тази разпоредба неправилно е приложена от органа като основание за отказ да се предостави исканата информация, доколкото основанията за отказ за предоставянето ѝ са изчерпателно изброени в нормата на чл. 37 ЗДОИ. Посочвайки в решението като правно основание за отказ да предостави исканата обществена информация нормата на чл.26, ал.1 ЗДОИ органът е постановил незаконосъобразен административен акт.

Правилен е и изводът на съда, че обжалваният акт е постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. След като органът е установил, че в заявлението не е посочено ясно и конкретно исканата информация е следвало да приложи разпоредбата на чл. 29 ЗДОИ, като укаже на подателя в какво се изразява нередовността на искането му, като определи и срок за отстраняването ѝ.

При постановяване на решението не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правил, а изводите на съда в обжалваното пред настоящата инстанция решение са правилно и подробно мотивирани.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, като постановено при отсъствие на касационни основания за отмяна.

При този изход на делото на касатора не следва да бъдат присъждани претендираните разноски – юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №189 от 17.10.2012 г., постановено по адм. дело № 215/2012 г. по описа на Административен съд - Хасково.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Диана Добрева

/п/ Илиана Славовска